

ΕΡΕΥΝΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΟΙΣ

ΡΩΜΗΣ, ΒΕΝΕΤΙΑΣ, ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ ΚΑΙ ΒΙΕΝΝΗΣ

Δημοσιεύσαντες ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει (σ. 113ἔ) τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν Β' τετραδίου δημοσιεύομεν νῦν τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν Στ', τῶν ἐν τῷ μεταξὺ τετραδίων (Γ'—Ε') ἐλλειπόντων, ὡς ἤδη ἐσημειώσαμεν (ἐν ἀν. σελ. 115).

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Στ' τετράδιον ἔχει διπλῆν σελιδώσιν. Ἡ πρώτη ἀρχεται ἀπὸ τοῦ τέλους πρὸς τὴν ἀρχὴν (σ. 14—146), ἡ δὲ δευτέρα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸ τέλος (σ. 148—174).

Αἱ σελίδες 1—13 τῆς πρώτης σελιδώσεως, ὡς καὶ αἱ σελίδες 61—62 καὶ 85—99 ὡς χρησιμοποιηθεῖσαι ἤδη ἔχουσιν ὑπὸ τοῦ Λάμπρου ἀποκοπῆ. Διὰ τὸν αὐτὸν δ' ἀκριβῶς λόγον ἔχουσι διὰ μολυβδίδος διαγραφῆ αἱ σελίδες 43—56. Ἐκ τῆς δευτέρας σελιδώσεως ἔχουσιν ἀποκοπῆ αἱ σελίδες 156—162 διὰ τὸν αὐτὸν φυσικὰ λόγον. Ἴδου τὰ κυριώτερα τῶν περιεχομένων τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν Στ' τετραδίου.

Κ. Ι. Δ.

Orságos—Levéltar

(συνέχεια Miscell. Fasc. Z. N° 8)

extractus Protocolli, Senatus Budensis

d° 22 Aprilis 1757.

Portæ Ottomanicæ subditi et mercatores hic degentes κλ.

Ἐν τῷ αὐτῷ δέματι

Copie. ἀχρονολόγητον

Ε.Υ.Δ της Κ.ε.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Extractus Protocoli liberæ Regiæ civitatis Budensis, Quæstores extraneos tam Judæos quam alios velut vidit contribuentes κλ.

Καὶ ἄλλα τινὰ ἐγγράφα ἐν τῷ ἰδίῳ δέματι (Bündel 701 Miscel. Fasc. 2 N. 8)

Ἐν τῷ αὐτῷ Miscel. Fasc. 2 N. 8 μέγα δέμα τὸ τελευταῖον ἀποτελεσμάτων τῆς conscriptio τῶν Τούρκων ὑπηκόων τοῦ ἔτους 1771 κατὰ comitatus ἢ civitates, ἀλλὰ καθ' ὅσον εἶναι μόνον ὀνόματα καὶ ἀριθμοί, ὅχι δὲ καὶ αἱ ἀξιόλογοι περιγραφὰί τοῦ 1769.

Miscel. Fasc. 2 N° 8

An. 1770 et 1771

Ἐπίσης ἀπογραφικά. Τὰ πολλὰ σύντομα ἐν αὐτοῖς Processus Keeskeméth.

Ἐμποροὶ ἐκ Κοζάνης οἱ πλεῖστοι μὲ σλαβ. ὀνόματα Georgius Pile, Demetrius Michael Ruzsángi κλ.

Προστίθεται καὶ ἡ ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων των ποικίλουσα ἀπὸ φλωρ. 200 μέχρι 8000

Nicolaus Boldesar Tamashovics ἐκ Κοζάνης σύντροφος Δημητρίου Lasztó καὶ Rusa Lasztó 10000 Georgius Rusi Mezdón ex oppido Saczta καὶ 30000 Demetrius Michael Ruzsangi ἐκ Κοζάνης. Ἔχει adjutorem ἀδελφὸν Ἰωάννην, συνέταιρον Theodorum Kirovics καὶ δύο tyrones.

Ἐν τῷ φακέλλῳ τούτῳ ὑπάρχουσι καὶ ἀπογραφικαὶ ἀπαντήσεις κατὰ τὸ Formular τῆς στατιστικῆς τοῦ 1769 μὲ τὰ ἐξ ἐκείνης γνωστὰ form.

Ἡ τοῦ oppidum Czeubes comitatus Csorcgradiensis ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1771 εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐγκυκλίου N° 307 ἀπὸ 7 Μαρτίου 1771

Εἶνε 11 τὸν ἀριθμὸν ἐν οἷς Ἕλληνα καθ' αὐτὸ ὁ Θεόδωρος Πηγαδάς 58 ἐτῶν uxorem in Macedonie habens ἐκ Κοζάνης
ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ ΤΟΜ. ΙΖ.

νης ἀπὸ 14 ἐτῶν hic eductus per alium Græcum habensque hic fixum domicilium. Quæstum exerceat tum Viencoribus (:) tum Turcicis Mercibus ut paupertas admittit.

Καὶ οἱ λοιποὶ ὄλα σλαβ. ὀνόματα Καζανῆται. Καλοὶ πίνακες τοῦ oppidum episcopale Natio τοῦ Comitatus Csana-diensis.

Ἡρσιθῆνται συνήθως καὶ αἱ ἐμιλοῦμεναι ὑφ' ἐκάστου γλώσσαι καὶ ἡ ἐνδυμασία. Ἴν διαφόροις πολισίμασι τοῦ Comitatus λεπτομερῆ τὰ εἶδη ἐμπορίου. ἃ παραλείπω.

Conscrip̄tio Græcorum die 16 Junii 1771 per acta (Ὅπου γλώσσαι σήμερον).

Ὁ πρῶτος οὗτος πίναξ τῶν Οὐγγρων ὑπηκόων, ὁ δεῦτερος τῶν Ὁθωμανῶν ὀπισθεν. Περὶ δὲ τῶν ἐν ἀμφοτέροις Thomas Axin σημειοῦται ἐν τῷ πίνακι τῶν Οὐγγρων ὅτι ἐγγράφεται καὶ εἰς Τούρκους ὑπηκόους cum uxorem et proles inde efferre nequeat.

Thomas Axin Verzuam (a Warze ἢ sinistro oculo adhaerentem habens caeruleam Hungaricam clamidem nigra agnina pelle circum datum gestens. (παρὰτίθενται καὶ ἄλλα ὀνόματα).

Siebenbürgisches Fiseolität archiv ἐν τῷ Orziāgos.

Görög Karaskadek (Ἐμπορίον)

4 fascicel El. et index

(τὴν τελευταίαν ὥραν μου ὑπεδείχθη)

Τὰ εἰσοδ. ἑλλ. κοιν. Πέστης νῦν 70000 κορ. 2000000 προσεφέρθησαν δι' οἰκοδομῆς εἰς οἰκόπεδα. Ἄν κτισθῶσι μετὰ 30 ἐτῆ θὰ ἔχη εἰσόδημα 50000—300000 κατ' ἔτος κορωνῶν.

Ἐν τῷ τμήματι Misc. Fasc. 2 N° 8 1770. 1771 ἀξιόλογοι ἰδίως ἐν τῷ 1770 μεγάλοι πίνακες καὶ τετράδια ἀπογραφικά.

Ἐξήτασα καλῶς ἰδίως τὸν πρῶτον φάκελον Misc. Fasc.

· Νο 8 ἐτῶν 1770 μετρίως εἰς 1770—1771 ἐν μόνον βλέμμα ἔρριψα εἰς 1772—1774.

Τρίτος φάκελος Misc. Fasc. 2 Νο 8 1772—1774

Μέγιστος ἢ τέταρτος φάκελος ὁ τοῦ 1775 περιέχων ἴσως μόνος αὐτὸς 1000 ἔγγραφα.

Ἐν συνόλῳ 7 φάκελοι Miscel. 2—8) μέχρι τοῦ 1779. Τελευταῖος παλαιὸς ἀριθμὸς ἔγγρ. 6347.

Ὡδαμῶς ἐξήτασα τοὺς 4 τελευταίους.

Arciv. Camerele Limbus

Für Kasocky geliefert. Καὶ μετὰ τὴν δήμευσιν τῶν κτημάτων αὐτοῦ περιήλθον εἰς τὰ ἀρχεῖα.

Ἑλλ. ἐπιστολαὶ ἐκ τοῦ Limbus Ἰωαννίνων κλ.

1680—1720

Ἐγγραφα Tokay (Quaestores Graeci)

Τὸ κατάστημα τοῦ ἀρχείου Országos ἦτο ἀρχῆθεν μονὴ καλογραϊῶν.

Ἐπάρχει ἐν αὐτῷ καὶ ἔχθεσις διπλωμάτων ἀνοικτῆ μόνον κατὰ Πέμπτην, ἐν ἣ ἐν ἔγγραφον ἑλληνιστὶ τῶν ἀρχῶν εἰς αἰῶνος. Ἴσως δημοσιευμένον ἐν τῇ Millevarschrift τοῦ καθ. Dr. Ladislaus v. Fejerpataky ord. prof. der Diplomatik Kön. Hofrath an der Budapester Universität (National Museum). Τὸ ἀρχαιότατον τῶν ἐν ἀρχείῳ πρωτ. ἐγγράφων, τὸ μόνον ἑλληνικόν.

Varoshaz—leveltar (ἀρ. δωμ. 157—160)

Ἐν τῷ τετάρτῳ κιβωτίῳ τῶν ἔγγρ. ἐκκλησίας τελευταῖα ὄλων πλὴν τοῦ ἐντύπου, ὅπερ μοὶ ἔδωκε καὶ ὁ Τιάλιος τὰ ἐξῆς λιθογραφημένα.

a) Gegeneinanderhaltung jener Spezifikationen davon mit der einer die um eine abgesonderte Kirche unter den Nahmen Griechen supplicierende nicht unirte Nationen in der Königlichen Freystadt Pest den dazu hinläng-

E.Γ. ΠΡ. Κ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Besondere Anmerkungen

Bei gegenwärtigen Anterrating fanden sich hierher gehörige Griechen, Walachen und Arnauten welche alle um eine abgesündete Kirche bitten, Famil. 177. Seel. 620.

Gie nicht vorhanden

Käm. 20 Seel. 55

Der Localstand zusammen ohne den letzten 2 Rubriken Kämil. 69 Seel. 466.

	Famil.	Seel.
Georg Agorasto	1	5
Cosza Manoly	1	6
Athanas Bakal	1	10
Georg und Mich. Bakal		4
Theodor Düka 1. 4 μεταξύ τῶν nicht vorhanden χωρίς Bezeichnung ἐν Ἑλληνας		
Mathias Dimkovics	4	
Michael Manduca	1	6
Ἑλληνας μεταξύ τῶν Abwesenden		
Rally Georg	1	7
Georg Szidery	1	7
Georg Pejenka		7
Demeter Argir		1
John Stankovits	1	3
Georg Sakellari		5
Theodor Japa	1	2
Theochar Akoglam	1	
Agni Zeltiri		2
Georg Bassily	1	3

	Famil.	Secf
Demeter Δολι	1	5
Johann Juhász	1	2
Pentazi	1	2
Naum Stojan	1	6
Thomas Zafir		2
Ninka	1	6
Nicolaus Riga		1
Constantin Agoria	1	7
Panajot Nartha	1	2
Georg Walna		3
Constantin Sakellari		2
Anastas Alleman	1	5
Johan Kirovics		2
Panajot Asmaky		2
Georg Hadji Malaky		
μεταξύ τῶν nicht vorhanden	1	5
Paleologos		2
Athanas Pelenka	1	4
Athanas Kyrövics		3
Georg Leonti		1
Ivan Papp. Georg		1
Hagji Rosolitreaner		1
Demetrius Siero	1	4
Stambuly		1
Panajot Demeter		2
Costas Gutio		1
Diamanti Pelenka	1	2

Ἐπάρχουν ὁμως καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀναγεγραμμένοι, ἀνευ δηλώσεως ιδιότητος, ψυχῶν κλ. ὧν μεταξύ καὶ Ἑλληνες οἶσι

οὐ Δορμούσης, ὁ Νικόλαος Βικέλας. περὶ ὧν ρητῶς γινώσκομεν ὅτι Ἕλληνας.

Ἀντίγραφον (Ὁρία) μεταφρ. ἐκ τῆς ἐλληνικῆς τῆς ἀναφορᾶς ἀπὸ Ἡεστίης 18 Ἀπριλ. 1788 δι' ἧς ζητοῦσι τὴν ἰδρυσιν ἐκκλησίας. Παραλείπονται ἐν τῇ μεταφράσει αἱ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ὑπογραφαί.

Wir unterfertigte in Pest wohnende, der Nation nach Griechen, Walachen Christen der nicht unirten orient. Kirche haben indem wir zusammen kommen sind mit gemeinschaftlichen Willen und eigenen freien Zustimmung beschlossen zur Erlösung unserer Seele, welches das Ziel jedes treuen Christen ist eine Kirche zu bauen damit in derselben der almachtige Gott gepriesen wird auf immer in unserer väterlichen Mundart (der Griechischen) der Hellenischen. Die erste Ursache welche uns bewegt auf einem Gottgefälligen Werk Hand anzulegen ist, da unsere Nation unter den Fliegeln seiner Majestät des mächtigen Römischen Kaisers vermert ist und keinen Platz in der Kirche der Illyrier, unserer Glaubensgenossen hat, vielmehr aber um uns von allen Hass, Feindschaft und Eifersucht zu entfernen welche indem wir vereinigt mit der erwähnten Illyrischen Nation sind alltäglich verfallen, da unsere Mundart und jene der Illyrien verschieden ist. Dort wo Gott gepriesen wird, muss nothwendigerweise Ruhe und Liebe regieren, und mit Ruhe alle jene, welche zur Erlösung der Christen gehören vollzogen werden.

Καὶ δύο ἄλλαι μακρότεραι ἀναφοραὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν μεταφράσει γερμανικῇ (ἀρ. 2 καὶ 4). Ἡ πρώτη (6 November 1788) sämtliche Einwohner griechischen Nation in Pest. Für die Richtigkeit der Abschrift Szt En. um 11 Juni 1873

B. Gruits beeid. Consist. Notair

Ἡ δευτέρα Pest. 3 Dec. 1820 πρόκειται περὶ τῶν ὁπαγῶν 130000 φλωρ.

Ἐπιγραφ. ἀρ. ἢ ἀντιγραφ. ἐγγ. τοῦ Major Huff. Stadtrichter.
 Κατὰ τὸν ἀρ. ἢ ἡ ἀδεία τῆς κτίσεως τῆς ἐκκλησίας καὶ
 τῆς διατηρήσεως ἰαίου ἱερέως ἐδόθη ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς τηρήσεως
 τῆς θύρας τοῦ Allerhösten Rescrip von Jahre 1774 περί ὑπο-
 βολῆς τοῦ σχεδίου καὶ τοῦ προῦπολ. δαπανῶν καὶ ἀπόφυγῆς
 παντὸς περιττοῦ ἐξόδου καὶ πολυτελείας. Ταῦτα ἀγγέλλει
 πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Βουδαπέστης ἢ Königl. Statthalterei
 Ofen den 27 November Karl G Zichy Anton von Holzmann
 den Hochwürdigen Herren Bischof von Ofen Stefan Stra-
 timirovics.

Οὐγγρ. τινὰ ἐγγραφα ἐν ἀντιγράφῳ καὶ ἀντίγραφ. ἐντυπα.
 Κατάλογος λιθογραφημ. τῶν freiwilligen εἰσφορῶν ἐκ
 32 46 1,28 φλ.

Πρωτοστατεῖ	φλ.
Demeter Monasterly	2000
Panajot Hadjchi Animaly	1750
(Βλάχος :)	
Nicolaus Dzethasly	1500
Georg Const Pellenga	1200
Georg Rally	1000
Georg Wasilly	1000
N John Sacellari	1000
Georg Christodul	1000
(Βλάχος :)	
Theodor Duca von S. Marten	1000

Οἱ λοιποὶ ὀλιγώτερα μέχρι 5 φλωρινίων

Ἄλλος κατάλογος ἐν λιθογρ. ἀντιγράφῳ.

Beiträge zur Erbauung der Kirche ἐν ᾧ καὶ Macedoni-
 sche Walachen oder hier in Land sogennante Zinzaren.

Πρῶτος Demeter Argyr	2000
Naum Messka	1000
κ. τ. λ.	

Ἄντιγρ. μικρὸν, ἀριθ. 9. Ἐγγραφοὶ τοῦ ἐπισκόπου Stratomirovics θεωροῦντος περιττὴν τὴν ἰέρυσιν ἰδίᾳ ἐκκλησίας ὅ' ἄλλα καὶ his praesertim in Belli circumstanti ἀπὸ 6 Μαρτίου 1789.

Ἄριθ. 10. Ὁ αἰτροπολίτης Κάρολιτς 1 Μαΐου 1789, εἰς δὲν ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς Stadthalterei ἢ αἰτησις Ἑλλήνων ὅπως ἐκφέρῃ γνώμην διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 10766 τῆς 24 Μαρτίου 1784. Ἀναγνωρίζει τὴν διχόνοιαν, ἀλλὰ προτείνει νὰ καλέσῃ ὁ Stratomirovics ἀνά δύο ἀνδρας τῶν διαμαχομένων μερίδων καὶ τοὺς φέρῃ εἰς ὁμόνοιαν ἀπορασιζομένης τῆς ἐναλλάξ κατὰ Κυριακὴν σερβιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ τελέσεως λειτουργίας.

11 ἀρ. Διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Αὐγ. 1789 ἀπὸ Saint Andrea ἐγγράφου τοῦ τοῦ λιθογρ. ἀντιγρ. ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Ofen, ὁ Stratomirovics γνωμοδοτεῖ τέλος νὰ κτισθῇ ἡνωμένη Ἐκκλησία Ἑλλήνων καὶ Βλάχων ἐν Πέστη.

Ἄντιγρ. 14. Μετὰρρ. ἐκ τῆς ἑλλην. λιθογρ. κανονισμὸς περὶ τῶν ἱερέων κ.τ.λ. ἐν Πέστη τῇ 9 Νοεμβρίου 1802.

15—25 διάφορα ἄλλα ἀντιγρ. ἐξετασιέα. Τὸ 23 εἶναι μακρὰ ἀναφορά τῶν Βλάχων νέων χρόνων

Τὸ ἐγγραφοὶ τοῦ Καλομάνου περὶ τῆς γυναικείας μονῆς λατινιστὶ ἔχει ἄνωθεν τὸ ἑλλην. κείμενον τοῦ ἀγ. Στεφάνου. Ἄρχ. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐντέλλομαι ἐγὼ Στέφανος χριστιανὸς ὁ καὶ κράτης πάσης Οὐγγρίας ποιοῦντα καὶ διοικοῦντα καὶ καταστένοντα, τα τα τῷ μοναστήριον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ μητροπολίτου τῷ εἰστωνεσπρεμ».

Ἑλλην. στίχοι 17

Ἡ παλαιογραφία τοῦ διαφόρος πως τῆς βυζαντιακῆς. Μεταξὺ τοῦ λατιν. κειμένου καὶ τοῦ ἑλλην. μεγάλη κηρίνη σφραγὶς τοῦ Καλομάνου. Τὸ λατινικὸν κείμενον δὲν ἀνταποκρίνεται ἐντελῶς πρὸς τὸ ἑλληνικόν.

Ἐν τῷ ἑλλ. μνημονεύονται καὶ πάροικοι ἀνευ τῆς λέξεως ταύτης) ἀμπελοურγοί, ξυλοουργοί κ.τ.λ.

Διάφορα τοπικά ὀνόματα.

Τελ. ἀγίου πατρὸς τῆς ἐνδόξου ἡσποίνης μου θεοτόκου πόνον δι' ἀμαρτωλῶν.

(Μοὶ φαίνεται ἀτελές).

Τοῦ λατιν. ἄρχ. Anno domimice incarnationis mille
CNIHI.

Τελ. Deputatione ecclesie st. persolvat.

Δεύτερον ὅμοιον ἀντίγραφον ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου ἐπ' ἀνταλλαγῇ εἰς τὸ Μουσεῖον Βούδας ὅπου καὶ εὑρίσκεται.

Kollarii supplementarum liber primus. Vind. MDCCXC.

Ἐν σ. 710—723 πίναξ τῶν ἐπιγραμμάτων τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀποδιδόμενων εἰς τὸν Τζέτζην καὶ περιεχομένων ἐν κωδ. CXXIV ὅστις εἶνε ὁ τοῦ Nessel Kisl. CXII Εἶνε δὲ ὁ πίναξ οὗτος τοῦ Kollar συντεταγμένος ἀλφαβητικῶς καθ' ὅλα Phil. gr. 74.

Βιέννης Hist. I. XXXVII ὄχι historica miscellanea coll. ἀλλ' ἐκκλ. κανόνες, ἐπιγράμματα καὶ μετὰ γραμμ. ἀναγνώσεως, Κάνονισον. . . Ἄξιαι λόγου διὰ τὴν γραμματικὴν διδασκαλίαν ἐν Βυζαντίῳ.

φ. 24 κ.έ. Περὶ ὀρθογραφίας Ἐπιμερισμοῦ.

Βιέννης Hist. 37 Nessel.

Incerti antiquitates ad historia Constantinopel pertinens.

Εἶνε ἰδ' αἰῶνος. α' φ. 1α: Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως δι φ. 8α: Ἔτερα Πάτρια γ' φ. 11α: Συμείων μαγίστρου καὶ λογοθέτου Χρονικὸν (ἀτελές. . . . Ρωμαῖος δὲ ὁ βασιλεὺς ὁ ποτε χρυσόβουλλα ποιήσας ἐνυπόγραφα ὡς ἐπὶ προσώπου τοῦ βασιλέως.

Βιέννης Nessel cod. C. Hist. Kollarii Suppl. cod.
CXXIX.

Τὰ Πάτρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ λεπτομέρειαστάτου πίνακος ἰστ' αἰῶνος.

Ε. Π. Α. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Βιέννης Nessel Hist. 98.

Εἰσαγωγὴ μετ' ἀκόμινά ἱστορικὰ μεθ' ἕκαστον αὐτῶν τὰ ἐξῆς ἐπιγράμματα.

α' (φ. 1α) Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἐστήσε τὸν πορφυροῦν κίονα ἐν τῷ φόρῳ τῷ πλακοτῷ . . .

Τὸ θεῖον ἔργον ἐνθάδε φθαρὲν χρόνῳ . . .

β' (φ. 1β) Εἰς τὸ μαρτεῖο τοῦ σουλτάν μεέμετ ἐνε ἓνα μάρμαρο καὶ ἐκεῖ λέγουσι ἐνε Ἰουλιανοῦ τοῦ παραδάτου ὁ τάφος. Ἔχει δὲ καὶ γράμματα. Ἐλλεγεῖον οὕτως.

Κύδρω ἐπ' ἀργυρόεντι ἀπ' ἐφήτα ὀροάων
Περσίδος ἐκ γαίης ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
κινήσας στρατιάν, τόδε Ἰουλιανὸς λάχε
σῆμ' ἀμφοτέρα βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς
καρτερὸς τ' αἰχμητής.

γ' (φ. 2α) Ἐπὶ τῆς βασιλείας Οὐάλεντος Προκόπιός τις ὁ ἀνεψιὸς Ἰουλιανοῦ ἐκράτησε τοῦ Βυζαντίου· προδοθεὶς παρὰ τῶν οἰκείων καὶ προσδεθεὶς ἐκ τῶν σκελῶν δύο δένδροις βίξ κλιθεῖσι τῶν δένδρων ἀνεθέντων διεσπάσθη ὁ δειλῆσιος· καθιρέθη δὲ τότε καὶ τὰ τείχη τῆς πόλεως Χαλκηδόνος ὡς τῶν αὐτῆς πολιτῶν τὰ Προκοπίου φρονούντων ὧν καθαιρουμένων εὐρέθη πλάξ ἐν τοῖς θεμελίοις αὐτῶν ἔχουσα γεγραμμένα τάδε.

Ἄλλ' ὅτε δὲ Νύμφης ἱερὸν κατὰ ἄστῃ χορεύων
τερπόμεναι στήσονται εὐστεφέας κατ' ἀγυῖας
καὶ τείχος λουτροῖσι πολύστονον ἔσσειται ἄλκαρ
δὴ τότε μυρία φύλα πολυσπερέων ἀνθρώπων
ἄγρα μαργαίνοντα κακὴν ἐπικειμένην ἀλκὴν
Ἰστρον Κιμμερίοιο πόρον διαβάντα
σὺν αἰχμῇ Σκυθικὴν ὀλέσει χῶραν
καὶ μισύδα γαῖαν Θριηκίης ἐπιβάντα
συνελπίσι μαινομαίνησι (ἐξ ;) αὐτοῦ κεν
βιότοιο τέλος καὶ πότμον ἐπίσποι.

δ' ἱρ. 3α) Φωκῆς ὁ Τύραννος ἐπαναστάς ἐλαβε ζῶντα Μαυρίκιον τὸν βασιλέα

Ἄδ' ἐγὼ ἡ τριτάταινα καὶ ἀμφοτέρων βασιλέων

ε' ἱρ. 4α) Ἴν τῷ ἵπποδρόμῳ ὅπερ ἐστὶ λίθος ἕνας μέγας τετράγωνος καὶ ἐνε ἀπάνω εἰς τέσσαρα ἀξάρια μπρούν-
τηνα . . .

Κίονα τετράπλευρον ἀείχθονι κείμενον ἄχθος
στ' ἱρ. 161. Ἴν τῷ ἵπποδρόμῳ τῆς Κιλεως ὅπερ εἶπομεν ὀπισθεν ἐνε ἕνα κτίσμα τετράγωνον ὑψηλὸν ἰσιδήρος μαγνή-
της (καλαμίτα)

Τὸ τετράπλευρον θαῦμα τῶν μεταρσίων.

ζ' ἱρ. 5 β) Τὴν σήμερον ἡμέραν εἰς τὸ πατριαρχεῖον ἤγουν εἰς τὴν Παμμάκαριστον τὴν Παναγίαν εἶναι γράμματα γλυπτά τὸ γύρωθεν τῆς Ἐκκλησίας ὡσπερ ἕνα ζωνάρι καὶ ὡς δηλοῦντα τὰ γράμματα καὶ αἱ ἱστορίαι αἱ παλαιαί, ὅτι ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου Κομνηνοῦ τοῦ Πορφυρογέννητου ἦτον ἕνας ὀνόματι Μιχαὴλ Δούκας Γλαβᾶς καὶ ἐτίμησέ τον ὁ βασιλεὺς πρωτοστράτορα, καὶ ἔδωκέν τον τὸ φουσατόν ὄλον τὸ ρωμαϊκὸν καὶ ἐμπιστεύθη τον, καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν κατὰ Περσῶν, ἤγουν τῶν Κιζιλμπάσιδων καὶ ἐπολέμησε καὶ ἐπόρθησε πολλὰς χώρας τῶν Περσῶν, καὶ τελείως ἤρᾶνισε πολλοὺς ὁ αὐτὸς δὲ πρωτοστράτωρ εἶχε γυναῖκα ὀνόματι Μάρθα καὶ ἦτοναί μαθηματικὴ, εἰς τὰ γράμματα πολλὰ καὶ εἰς τὴν φιλοσοφίαν ἐμπηρην καὶ εἰδόντας τὸν ἄνδρα αὐτῆς ὅτι ἐποίησε χρόνους τρεῖς εἰς τὸ στρατόπεδον νὰ πολεμάει τὸν Πέρσην συκόνεται καὶ γίνεται καλογραῖα, καὶ κείρεται μοναχῆ καὶ τὰ ὀσπήτιά της τὰ πατρικὰ τὰ ἕκαμε μοναστήριον γυναικειὸν καὶ τὴν ἐκκλησίαν ὀνόμασε Χριστιὸν καὶ ἐναι ἕως τὴν σήμερον εἰς τὸ κρῖκι κισιμέ καὶ κράζον το οἱ παλαιοὶ τῆς κυρᾶ Μάρθας τὰ ὀσπήτια. Λοιπὸν ὅταν ἦλθεν ὁ ἄνδρας της ἀπὸ τὴν Περσίαν μετὰ τοῦ στρατοῦ, ἠῦρεν τὴν γυναῖκα του καλογραίαν τότε τὸν ἀφῆκε καὶ αὐτὸς τὸν στρατὸν καὶ ἔγινε

μοναχός· καὶ τὰ ὁσπῆτιά του τὰ πατρικὰ τὰ ἔκαμε μοναστήριον ἀνδρῶν καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐπωνόμασε Παναγία ἡ παμ-μακάριστος. Μετὰ ταῦτα ἀπόθιξε πρῶτον ἐκαῖνος καὶ ἔθαψαν αὐτὸν μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν· καὶ ὡσάν τὸν ἐκήδευσαν· ἦλθε ἡ γυναῖκα του ἡ καλογραία ὡς εἶπωμεν ἄνωθεν καὶ ἔκαμε τὸ ἐπίγραμμα, ὅπου εὐρίσκεται γύρωθεν τῆς ἐκκλησίας τοῦ πατριάρχου· καὶ ἔχων· οὕτως·

Μὴ πάλιν εὐρών ὁ στρατός σε συγχέει,
κἂν δεῦρο τὸν χοῦν ἐκτεινάξας ἐκρύβης
ἢ τοῦ πάχους ρέυσαντος ἀρπάγης ἄνω
πάνοπλον ἀφείς ἐκκρεμές τῷ παττάλω.
Τὰς γὰρ ἐπὶ γῆς ἐβδελύξω πασταδας,
ἐν εὐτελεῖ τρίβονι, φυγὼν τὸν βίον
καὶ πρὸς νοητούς ἀντιτάξω σατράπας
στερὰν μετενδύς ἐκ Θεοῦ πανοπλίαν.

ᾠ: ὕστρεον δ' εἶν ὄργανωσε τὴν στέγην
ἢ κοχλονη καλυτα κεντρῶδους βάτου.

Μαργαρέμου πορφύρα γῆς ἄλλης ξένης ρόδου
εἰ καὶ τρυγηθὲν ἐκπιέζη τοῖς λίθοις
ὡς καὶ σταλαγμοὺς προξενεῖν μοι δακρύων,
αὐτὸς δὲ καὶ ζῶν καὶ θεὸν ζῶντα βλέπων,
ὡς νοῦς καθαρὸς τῶν παθῶν τῶν ἐξ ὕλης
τὸν σὸν πάλιν θάλαμον εὐτρέπιζέ μοι.

Ἡ σύζυγος πρὶν ταῦτα σοι Μάρθα γράφει
πρωτοστράτωρ κάλλιστε καὶ τεθαμμινον.

Ἐπονται φ. 8 β—57 β οἱ κατάλογοι τῶν βιβλιοθηκῶν.

α' Παπαῶνσταντίνου τοῦ Βαράνου καὶ μεγάλου σακελλαρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

β' Ἰακώβου τοῦ μαρμαρέτου (. . . ἐνε τὸ χαρτί κόλλες μεταξοταῖς) . . . βεβραῖνα διβδάκινο.

γ' Ἰωάννου τοῦ Σούτζου (κόλλες μεταξοταῖς, κόλλες διβδάκινες . . . διβδάκινο μιδβραῖνο). Μεταξὺ τούτων ὑπ' ἀρ. κ' Ἱστορία τοῦ Φρατζέσκου μετὰ τῆς μπέλας καὶ ὅπως ἐπέτρε

ὁ φραντζέσκος ἀπὸ τὸ Σιδερόκαστρον τὴν μπέλα καὶ ἔφυγε
καὶ τὸ χαρτί ἐνε βιβλάκινο φιγουράδο.

κα' Ἱστορία τιμπερίου υἱοῦ ρηγὸς τῆς προβέντζας καὶ
ὅπως ἐπέιρε τὴν μαργαῶνα. θυγατέρα οὔσα τοῦ ρηγὸς ἀνά-
πολις ντεριάμε καὶ τὸ χαρτί ἐνε βιβλάκινο φιγουράδο.

κε' Ἱστορία καὶ βίος . . . Βελιταρίου . . . βιβ-
λάκινο φιγουράδο.

κγ' Ἱστορία τοῦ γενναιοτάτου Ἑθραίου βασιλέως Ἀθηνῶν
. . . βιβλάκινο φιγουράδο.

κδ' Γεωργίου τοῦ Νούμνου τοῦ Βυζαντίου ἐρμηνεῖα ῥη-
μάδα ἀπὸ τὸ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
ἕως τῆς βασιλείας Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος· καὶ τὸ χαρτί ἐνε
βιβλάκινο φιγουράδο.

δ' Βιβλιοθήκης ἀνωνόμου κωδ. 171.

ε' Ἀντωνίου τοῦ Καντακουζηνοῦ.

στ' Μανουὴλ τοῦ Εὐγενικοῦ ἐν οἷς 11 ἱστορία ἀπολλωνί-
ου . . . φιγουράδα. 21 οἱ γρησμοὶ ὅλοι φιγουράδοι.

ζ' Μεχαήλ τοῦ Καντακουζηνοῦ.

η' Ἀνωνόμου.

Τὸ η' μόνον ἀρχαιοτέρα χειρὶ ἰστ' αἰῶνος, τὰ λοιπὰ τῇ
αὐτῇ μετγ. χειρὶ ἰστ'.

Βιέννης (Nessel Theol. gr. 101)

Ἴδε περιγρ. παρὰ Nessel

Εὐρον δ' ἐπὶ τῆς κάτω ῥάχεως

† ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΟΥ ΚΑΒΑΚΙΑ

Δεύτερος στίχος διασβεσμένος

Ἐν ρ. 2805

† Τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιεπισκόπου Προικονήσου Μακαρίου τοῦ ὀρμωμένου ἐκ πόλεως Μονεμβασίας τῆς περιήμου Πελοποννήσου, ἐν γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφῆς ἐν αὐτῇ τῇ ἐνώμοτοτάτῃ πολιτείᾳ καὶ τῇ τῆς ἱερωσύνης θείῳ ἀξιώματι ἡξιωθεὶς καὶ κληρικῶς ταύτης τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως χρηματίσας ἦδει οἰκονόμος, παρὰ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου οἰκονομικοῦ πατριάρχου κῶρ Ἰωάσαφ, ὑπερον δὲ παρὰ τοῦ οἰκουμένου πατριάρχου κῶρ Διονυσίου ἡξιωθεὶς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα παρὰ ἐκείνου καὶ παρὰ τῆς ἱερᾶς συνόδου.

Ἐπιέτους ἕνστί ἰνδ. στ' μηνὶ Αὐγούστῳ στ' ἐν τῇ ὑπέροχῃ ἀποστολῇ τῆς φρικτῆς καὶ ἀπορρήτου μεταμορφώσεως.

Wiener Staatsarchiv

XIV A Ragusaner Urkunden ¹⁰⁷⁰/₂ Der Sultan Amurat vertheilt den Ragusanern Handelsfreiheit. Ἐξ Ἀδριανουπόλεως 1431.

1113—1114 ἔγγραφα τοῦ Σκενδέρβη.

1032—1485 Der Sultan Bajazit befiehlt der Kadier von Rumeli κ.τ.λ.

¹¹⁶⁹/₈ Copié eines Schreiben des Saltans Bajesids II an die Rep. Ragusa, worin er ihr den Sieg über seinen Bruder Diabem sedet καὶ ὑπόσχεται γενικὴν ἀμοιβὴν ἐν ἀναγκαιώσει τὴν εἰς τὴν Εὐρώπην φυγὴν αὐτοῦ καὶ εἰ δυνατόν συλλάβωσιν αὐτόν 20 Ἰουν. 1482. Italica von Secretär des Sultans Harmanins von Athen Vgl Hammer Osman-Gesch. II 203 κ.έ.

1175. Τοῦ Σκενδέρβη ἐτ. ¹⁴⁵⁰/₁₄₆₇ Mit wohl erhaltenem Siegel.

1193. Μιχαὴλ Ἀγγέλου Δούκα. Μετὰ ἀργυρᾶς βούλλας

Ε. Π. Π. τῆς Κ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

1196. Θωμᾶ Παλαιολόγου

1197 Δημητρίου Παλαιολόγου.

Ragus. Repert. XIV C

Ἄρ. 157 Al passa di Cipro, che i mercanti Rsgusei non delluno pagare più di 2 p. Ct. delle robbe unprobe et vendute in cipro 1578. Ραγουζαῖοι ἔμποροι διεξήγον ἔμπόριον καὶ ἐν Ἑλλάδι τὸν 17 αἰῶνα μεσοῦντα. Ἐκ τοῦ ἐγγράφου 402 βλέπομεν ὅτι ἠχμαλωτίσθησάν τινες αὐτῶν παρὰ τὴν Μεθώνην. Διὰ δὲ τοῦ ἐγγράφου 403 ἀξιοῖ ἡ ἐλευθέρᾳ πόλιν παρὰ τῶν καδῆδων τοῦ Veni Sieher καὶ Negroponte....

Ἀναφέρει ἐτι τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 669. 730. 746. 768. 779. 806. 821. 842. 846. καὶ 852 ἐγγράφα ἀναφερόμενα εἰς τοὺς Ραγουζαίους.

Repertorium des Ungarischen und Siebenbürgischen Archivs 1003—1843.

ἔτ. 1688 9 Mart. Huldigungseid welchen Constantin und Michael Cantacuzenas dann Const. Brancovanus dem Kaiser Leopold I und dem Erzherzog Zoseph wegen der Wallachey geleistet haben.

1699 16 Febr. Unionsact zwischen der röm. Kirche und der walachischen Nation griechischen Glaubens. Abschrift aus dem Graner Capitel Archiv (Privilegium der Griechen von K. Leopold ihnen verliehen.

1736. 12 Δεκ. Credentiales von Griechischen unierten Patriarchen Zosimas auf dem von ihm ank. Karl. VI abgesehenen P. Payssi Emmanuel a Pogonato Erzbischof von Patrae, Datum satbistae 12 Dec. 1736.

1771 20 July Druckschrift in folio.

28 Satzungen von Maria Theresia für die nicht unierten Griechen in Hungarn.

1777 2 Jan. Druckschrift in folio.

Regulierung von Maria Theresia für die nicht unierte griechische Geistlichkeit in Hungarn.

Τουρκικά

26 Σεπτ. 1790. Πρώτ. ἐγγράφον τοῦ Ἰβραήμ πασσᾶ ἐξί-
ρου τοῦ Σουλταμάν Ἰταλιστί

Τουρκικά 1532 τὸ τελευταῖον ἑλλ. λογαριασμοί.

Turcica 1532

ἀρ. 133—166 ἑλληνικοὶ λογαριασμοὶ μετ' ὀνομάτων.

ἀρ. 133 (ιστ. αἰῶνος). Τὰ ἄσπρα ὅπου ἔλαβεν ὁ κῦρ Νικό-
λαος ὁ Παλαιολόγος ἀπὸ τὴν αὐθέντην τὸν πρωτόγερον. Ὡς
ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐν τῷ φρακέλῳ ἰταλικῶν χαρτιῶν ἔχουσι σχέσιν
ταῦτα μετὰ Ραγούζαν.

† Γιάνη κουλυμῶ τουρκάκι ἄσπρ. λέ.

† Ἰω γιατζέτο

† Ἰω θεοδώρο λυσοκοπ

† Ἰω. θεοτόκι κτεγᾶ

† Δημητῶ μιχαλ κτενᾶ

† κυριακὸ κουκούπετρο

† κυριακὸ ἀπόχειρο

† Γιαννούλη μερκαδάντη

† Δημητῶ καρπαπούτζη

† νικολ κοκηλο (;)

μονοφαστί ψυχαρί

νικόλα καλολαχάνη

χῆρα Ἰω δαιμο

μιχαλῆ Ἰω ὕριλα

μερούδια πατρικίου

Γεωργ παπάδουκα

γεωαγ' Ἰω κοσάκι(;)

καὶ ἄλλα τοιαῦτα περίεργα ὀνόματα χρεωστῶν.

ἀρ. 134 ἐπιστολὴ τζάνε δρακοπούλου 1532 Νοεμβρίου
2ῃ πρὸς Νικόλαον (Τζελατούρκι) περὶ παραδόσεως εἰς τὸν
ἀδελφόν του Θωμᾶν Δρακόπουλον τοῦ ἐκ 3118 (ἄσπρων) χρῆ-

ους του κα κάτωθι ὁμολογία τοῦ Θωμᾶ Δρακοπούλου ὅτι τὰ
ἔλαβε.

ἀρ. 135) Σημειώσεις ληφθέντων ἀσπρων μὲ τὰ ἄξια λόγου
ὀνόματα τῶν πληρωσάντων ἰστ' αἰῶνος.

ἀρ. 136—140 ἰταλιστί.

ἀρ. 141) σημειώσεις λήψεως μὲ τὰ ὀνόματα τῶν δο-
σάντων (κακογραμ. ἰστ' αἰῶνος)

ἀρ. 142) κακογραμ. ἰστ. αἰῶν.) Σημειώσεις φορτωμάτων
ἀλ.χνιδίων.

ἀρ. 143—4 ἰταλιστί.

ἀρ. 145) Σημειώσεις παραδόσεων κατὰ μόδια

ἀρ. 146) (ἰστ' αἰῶν.)

ἀρ. 147) ὁμοίως. Ἐν αὐτῷ Νικόλαος Παλαιολόγος, Στέ-
φανος Γρόπα, Κουκούπετρος, Κουδαρᾶς, Λυκοτρίχας, Κόκιρος
κ.τλ Κολοβελάνης (:)

ἀρ. 149) ἰταλ. 1532

(Ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές τεῦχος)